

[Arbejdsministeren]

op over for dette enorme samfundsproblem: kvindernes alt, alt for store arbejdsløshed.

Inge Fischer Møller (S):

Det kan gøres kort. Jeg mener ligesom arbejdsministeren heller ikke, at det foreliggende forslag peger på nogen konkrete løsninger, men vil gerne give udtryk for, at vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe synes, det er et problem, at der er så mange arbejdsløse kvinder.

Arbejdsministeren har påpeget nogle af de ting, som jeg synes man skulle se nærmere på i arbejdsmarkedsudvalget, nemlig hvordan man i højere grad kan benytte de midler, der er afsat til beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Min egen private opfattelse er den, at man kun kan løse beskæftigelsesproblemerne for kvinderne, hvis man i højere grad kan få kvinderne til at søge over i det, man kalder ikke-traditionelle kvindeerhverv.

Jeg kan som sagt ikke støtte det foreliggende forslag, men det betyder ikke, at jeg ikke kraftigt og ivrigt kan diskutere og drøfte de ting, der måtte komme frem under et efterfølgende udvalgsarbejde.

Brøndsted (V):

Det må være meningen med de ekstraordinære beskæftigelsesfremmende midler, at de først og fremmest skal benyttes til, at der bliver givet tilbud om nogle rimelige beskæftigelsesarbejder og nogle relevante uddannelsesstilbud. Jeg mener, at det i høj grad gælder om at lægge det således til rette, at de grupper, man ønsker at henvende sig til, også har et behov derfor, for dermed vil man ramme de største grupper blandt de arbejdsløse. Endelig må midlerne bruges til en hensigtsmæssig omskoling og vel at mærke en omskoling, der tiltrækker dér, hvor der er flest, der har behov derfor.

Alt dette skal ske uden nogen som helst skelen til traditionel fagopdeling og traditionel opfattelse af, hvad der er mands-, og hvad der er kvindefag. Jeg synes, det er meget vigtigt – og dér vil jeg støtte SFs tankegang – at vi her bryder en hel masse traditionelle skranker for, hvad man kan tilbyde kvinder både i uddannelsesmæssig og beskæftigelsesmæssig henseende som noget, det er værd at have med at gøre.

Men der må ikke være nogen ekstra krav, der må ikke være nogen særinteresser, der blokerer muligheden for, at de midler, der stilles til rådighed, altid anvendes sådan, at de hjælper flest muligt, sådan at de giver et effektivt resultat og altså er til gavn for alle, der er arbejdsløse.

Venstre går ind for ligestilling og kan på den baggrund derfor ikke støtte nogen som helst tanke om et kvoteringsforslag, som det er det.

Grethe Fenger Møller (KF):

Der er for mig ingen tvivl om, at arbejdsløsheden er et af de væsentligste samfundsproblemer, vi politisk har været stillet over for i 1970'erne, og her ved indgangen til 1980'erne synes det også at være et af de allervæsentligste problemer, vi står over for at skulle løse. En række undersøgelser har vist, at kvindearbejdsløsheden er et særligt problem, både når det drejer sig om langtidsledige, og når det drejer sig om de unge arbejdsløse, altså at det er langt sværere for kvinder end for mænd at komme i arbejde eller finde uddannelsesmuligheder.

Der er således ingen tvivl om, at det er nødvendigt at gøre noget specielt for at bekæmpe kvindearbejdsløsheden og sørge for, at den tilknytning, kvinderne ønsker sig på arbejdsmarkedet, bliver så fast og stabil som overhovedet muligt. Derfor mener jeg også, det er rimeligt at sikre kvinderne en væsentlig andel af beskæftigelsesmidlerne, og jeg er således også tilfreds med arbejdsministerens bemærkning om, at man allerede nu har foretaget en omdisponering med henblik på at sikre, at en bestemt del blev anvendt til kvinderne.

Det er min opfattelse, at regeringen er opmærksom på disse kvindeproblemer, og at kommunerne er ved at blive opmærksom på dem, men man støder meget ofte på en række praktiske problemer ude i kommunerne, fordi mange af de givne jobtilbud har været det, vi traditionelt kalder for mandearbejde, og der således har været meget få muligheder for kvinder. Det har måske knebet med fantasien hos kommunerne, men det må erkendes, at det måske også kniber med fantasien hos kvinderne, og at der desværre stadig væk er en beklagelig tendens til, at mange både mænd og kvinder – men her drejer det sig jo